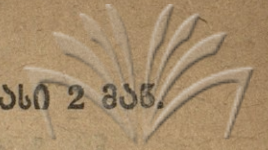

1944

№ 29—30, თბილისი, 1944 წ. გაზეთის წელი XXI. გაზეთის სახელი „კომუნისტი“. ფასი 2 მან.

ქართული
ბიბლიოთეკა

ს ი ა ნ გ ი

„სი პერიკის“ უკანასკნელი გზა

ნახ. ს. ნადარეიშვილი

20/4
6
90

წინასწარობას მალე დაპყრავს, მაგრამ მაინც ჩამოკიდებული დარჩება.

პიტლერი: დალაზროს ეშმაკმა, ერთი თავგაუთუნელი გენერალი აღარ დამჩნია, რომ ტყვედ წაყვანილების ნაცვლად—სარდლებად დავნიშნო.

სტამბოლი. ანკარიდან მიღებული ცნობებით თურქეთის გარეშე საქმეთა სამინისტროში გერმანიასთან „კავშირის გაწყვეტიდან“ ყოველდღე სრულდება ახალი თბილისი სათაურით: „ისევ შენ და ისევ შენ, გრეტ-ჩენ, ჩემო ლამაზო“.

გამარჯვების საწინდარი

ბერლინი. გებელსმა მითითება მისცა ფაშისტურ გაზეთების რედაქტორებს, რომლითაც სასტიკად აუკრძალა სიტყვა „ქვაბების“ ხმარება. მითითებას იმით ასაბუთებს, რომ ეს სიტყვა „არაჯანსაღ“ ფიქრებს აღუძრავს განსაკუთრებით გერმანულ სამხედრო პირებს.

ომები და „ომები“

იქიდანვე. მოკავშირეების არმიების ბელგიის „მიუვალ“ ტერიტორიაზე შეჭრის გამო გერმანიის სამხედრო შტაბმა მოსახლეობას განუმარტა, რომ ამერიკიდან ბელგიის მთელი ტერიტორია „სტრატეგიულად ყოველგვარ მნიშვნელობას მოკლებულ კუთხედ“ ითვლება. მოკლე ხანში მოსალოდნელია ანალოგიური განცხადება აპენინის ნახევარკუნძულის, მთელი ბალკანეთის და პოლონეთის შესახებ.

პირიენის „ჯულიბა“

მადრიდი. უკანასკნელ თვეებში მოკავშირეთა პლაცდარმების გაგანიერებასთან დაკავშირებით ევროპაში, ფრანკოს გულის გაგანიერების ნიშნები დაეტყო. პულსი მომატებული აქვს. ექიმების დასკვნით საერთო მდგომარეობა თანდათან უარესდება.

ნიანგის მიმოსიღვენი

ყოველი დღე—ვით მხედარი — მიაჭროლებს ფრთხილ პუნეს, სწრაფად ჰჭრიან მოვლენანიც,—წამი უღრის საუკუნეს.
შიტომ არის რომ ყოველ წუთს დიდ ამბავთა მოაქვს ზვანის, ეპა, სცანით და ისმინეთ სათქმელნი და სანახავნი.
გასულ კვირეს ჩვენი ჯარი—ძლევაშისილ რისხვის მჩენი, კვლავ ურტყამდა ფრიცთა ჯოგებს, კვლავ შეტეხა მათნი ბქენი, აკერმანი, იზმაილი, ბენდერ, ტარტუ და იასსა იილო და ტყვე და დავლა გაამრავლა ერთი-ასად.
რუმინეთში ვით მიწისძვრა, ის შემტევი გრვეინვით მიდის, და მომსწრე ვართ იქ ცვლილების და ამბების დიღზე დიდის: იქ ხალხს თვალი აეხილა და სურს თვის ბედს თვითვე ჰფლობდეს, რომ პიტლერის ვიგინდარა აღარ ანტონესკუობდეს.
მჯილი დაჰკრეს იმ ცრუ მარშალს და მოკურცლა უმაღლ მანა, და სიმღიდრე თვისი ქვეყნის მან ტომრებით წარიტანა, მაგრამ კულზე დააბიჯეს და გაქაჩეს „საცოდავი“, და მას ვირის აბანოში აკერევენეს უმაღლ თავი.
ბულგარეთში დაიბინდა პოლიტიკურ ზეცის ხაზი თუმც იქიდან შემოგვესმა მუსაიფი ესდენ ნაზი, რომ გვირდოდა დაგვეჯერა, რომ იქ უკვე სალი ჰქუა დაიჭერდა თავის ადგილს — მისი მქონე ჰქვავე თუა, მაგრამ თურმე თვალთმაქცური ეს ფოკუსი იყო ძველი და ჩვენც უმაღლ შევეშადეთ მათ წამალი უმკველი: თუ ხანძართან თამაშობის შეწყვეტა არ განუზრახავთ, დღეს თუ ხვალე ბალკანეთში ჩვენ სულ სხვაგვარ სვირის ვნახავთ.
ფინეთში კი — მის მმართველთა რაც სცნეს თავსა თუ ვით ავენეს, ზაფი გვთხოვეს თავაზითა და დესპანინცი წარმოგზავნეს.

თურქეთის წაჯექ-უკუჯექის ფონ-პაპენურ ცხენზე ჯდობა ირ მობეზრდა, შიტომ ვამცნეთ — რომ კაცს წარწყმედს ასე შრომა.
საფრანგეთში ვულკანივით ამოხეთქა ხალხის რისხვამ, და დაიწყო ფრიცებისთვის შურისგების სისხლით მიზღვა.
ნორმანდია უკან დარჩათ ინგლისსა და ამერიკას, მარსელშიაც, ნიცაშიაც შეუტეეს აქაც-იქაც და დღითი-დღე წინ იწევენ ზღვით, ხმელით, თუ ხიდებითა,— სდგება, სდგება საფრანგეთი ვაქაცური დიდებითა.
პარიზს, მარსელს, ჰავრს თუ ბორდოს, ანუ ნანტსა, ვიშს თუ ვერსალს, თოფის წამლის სუნი ასდის და მახვილი სდევნის მტერსა, და განა შორს როდილა იგი წამი შევებით საესე, რომ გაისმას საფრანგეთში:—„კაბუტ პიტლერ, ვიგ ლა ფრანსე!“
„ფიურერი“ გერმანიას შავად უღამ-უთენდება: ფრონტებიდან ვინც ვერ მიბრბის ან კვდება, ან ტყვედ ნებდება, წითელ ჯარის იერიშებს ველარ უძლებს, ვერა ფანდი, ველარ შეველის ეფრეიტორს ვერც „ვეფხვი“, ვერც „ფერდინანდი“, ვიწროვდება ფრონტის რკალი, იხაზება სხვაფრივ რუკა, და „უძლევნი“ ფრიცთა ჯარი სულ „ტომრობით“ რჩება უკან.
და დღეს თუ ხვალ, და დღეს თუ ხვალ მეთოდურად, ნელა-ნელა, ფრიდრიხშტრასსეს მოედანზე აიწევა სახრჩობელა, აიწევა სახრჩობელა, რომ ზედ ჩვენის განაჩენით, აიწეოს „ფიურერი“ და მის ხროვა დანარჩენი.
და თუ როგორ უნდა მოხდეს ამა საქმის შესრულება— აწ ნიანგში წაიკითხეთ—ამ უსტარის გაგრძელება.

*) პიტლერი დაემხო, გაუმარჯოს საფრანგეთს. **უარსაღანი**

გებელსი: გეფიცებით, ფიურერ, ეს ნამდვილად გამოდგება—
ფრონტიდან გამოქცევას ვერ მოახერხებს.

ბრძანება ზუსტად შეასრულეს

დივიზიის გენერალი ლაყენბერგი უდიდეს მნიშვნელობას აკუთვნებდა ფაშისტურ აგიტაციას, რითაც, მისი აზრით, შეიძლებოდა ჯარისკაცის სრული „მოთვინიერება“, ანუ მანქანად გადაქცევა.

— განა არ სჯობია, — ხშირად ამბობდა იგი, — როცა ბრძანებ ჯარისკაცს, რომ ცეცხლში ან წყალში გადავარდეს და ისიც სიტყვის შემოუბრუნებლად ბრძანებას ასრულებს?

თვითონ ლაყენბერგსაც თავი იშვიათ აგიტატორად მიაჩნდა... გებელსის სააგიტაციო ხერხები მან კარგად შეიტვისა, განსაკუთრებით ეხერხებოდა მას ტყუილი, ჭორების შეთხზვა.

ტყუილი აგიტაციის საუკეთესო იარაღია, მხოლოდ მას ოსტატურად უნდა ფლობდე, — ამბობდა იგი... და მართლაც იგი გენერლებს შორის იშვიათ მატყუარად ითვლებოდა.

ლაყენბერგის დივიზია დისციპლინის მხრივ ერთი პირველთაგანი იყო, რითაც იგი ამაყობდა.

— აი რას ნიშნავს აგიტაცია, — ამბობდა იგი, — და დისციპლინას აგიტაციის შედეგად თვლიდა. არ ყოფილა შემთხვევა, რომ მისი ბრძანება ზუსტად არ შეესრულებინათ. იგი ბრძანებდა: გადაწვიტე საბჭოთა ესა თუ ის სოფელი, ან ქალაქი, — ამოხოცეთ მოსახლეობა. — და ზუსტად თავის დროზე ბრძანება შესრულებული იყო.

ლაყენბერგს სიზუსტე უყვარდა. მაგრამ თუ ერთი სოფლის მაგიერ ორს, ან მეტს დასწავდნენ, — ამისთვის იგი საყვედურს არ იტყოდა.

მაგრამ ფრონტებზე მდგომარეობა შეიცვალა. წითელმა არმიამ შეტევები დაიწყო. ეგრედწოდებულმა გერმანიის „უძლეველმა“ არმიამ იკადრა და უკანდახევა იწყო, მის მიერ აღებულ საბჭოთა ქალაქს და სოფლებს წითელი არმია იბრუნებდა.

ფაშისტი ოფიცრებისა და ჯარისკაცების დიდი ნაწილი ბრძოლის ველებზე სამუდამოდ რჩებოდა... გერმანიის არმია უიმედობამ მოიცვა, მიუხედავად იმისა, რომ გებელსის მთელი სააგიტაციო არსენალი გამოყენებულ იქნა უიმედობის წინააღმდეგ ბრძოლისათვის. ლაყენბერგის დივიზიაშიც დისციპლინა შეირყა.

როცა ლაყენბერგის მალალფარდოვანი სიტყვები ვერ სჭრიდა, იგი მუქარას მიმართავდა.

„გიცხადებთ, ჩემი ბრძანების შესრულებლობა დამნაშავეს სიკვდილით დასჯას გამოიწვევს! — ვაკიოდა იგი, მაგრამ მის მუქარას არავითარი შედეგი არ მოჰქონდა.

მხოლოდ ერთხელ მისმა ბრძანებამ გამოიწვია უზომო სიხარული ოფიცრებსა და ჯარისკაცებსში და იგი (ბრძანება) შესრულებულ იქნა ზუსტად.

— გიბრძანებთ, — გაისმა ოდნავ ჩახლეჩილი ხმა ლაყენბერგისა, თითქოს არავის მისი ხმა არ გაუგონიო, მიწაზე ჩუმად ეყარნენ თავჩაქინდრული გერმანელ ოფიცრები და ჯარისკაცები.

— გიბრძანებთ, წამოდგეთ და აწეული ხელებით... — ისევ გაისმა გენერლის ხმა. ყველამ ყურები სცქვიტა.

— აწეული ხელებით პირდაპირ წავიდეთ, ცხადია არა იერიშით, ახლა ამაზე ფიქრიც შედმეტია, წავიდეთ წინ, მორჩილებით და ტყვეებათ ჩავბარდეთ წითელ არმიას...

ყველანი წამოცვიდნენ და გენერალს შესძახეს:

— ჰაილ გენერალ ლაყენბერგს!

— ჰაილ გენერალ ლაყენბერგს!

ლაყენბერგის ეს ბრძანება უზუსტესად იქნა შესრულებული.

უშუბარა

ფონებო და ბარონებო, რა ფაცი-ფუცს შეუბყრიხართ? — პოზა რატომ შეგიცვლიათ, რატომ შერბი-გამორბიხართ?

ჩინები და ჯინჯილები მკერდით რისთვის აგინსნიათ? — სახელმწიფო სეიფები ჩუმად რატომ გაგინსნიათ?

რათ ალაგებთ ბლუჯა-ბლუჯად ოქროს ზოდებს და მანათებს საით გზავნით, „შავი დღისთვის“ შეკრულ მძიმე ამანათებს?

თქვენ მიდიხართ? თქვენ მირბიხართ? თქვენ კადრულობთ მოცოცხვასა? თქვენს პორტფელებს, თქვენს საგარძლებს, თქვენს მსუქან პოსტს „უთმობთ“ სხვასა?

ერიპა, — ეგ რად „იკადრეთ?“ ეგ რა ფაქტმა გაიძულათ? ეგ რომელმა გოლიათმა ვიფრინათ და გაძუნძულათ?

დარტყმამ წითელ არმიისა, თქვენს სქელ შუბლშიც შეატანა, და იქ ხავსით დაფენილი ფუჟე ტვინი შეაქანა?

ჩაუკვირდით? მიხვდით? იგრძნეთ, რომ დაგეწყით სულის დაფვა, რომ ჭინჭრაქას სულ არ ძალუძს იალბუზის გადაყლაპვა?

მაგრამ უკვე გვიან არის, ველარ გარგებთ თითზე კბენა, ვერც წრიბინი, ვერც ფუსფუსი, ველარც შერბენ-გამორბენა.

ღე მოცოცხეთ, ღე ირბინეთ, აღმა-დაღმა, ზევით-ქვევით, გახსოვდეთ კი: სახრჩობელას მაინც ვერსად გაექცევით.

ომახი მელბარიძე

„მოვალუკი“ გულადგეკია

ნახ. დონისა

— მე და ჩემი შვილიშვილი ერთად მოვხვდით ტოტალურ შობილიზაციაში... ჩემი ოჯახობაც — 87 წლის ბერტაც რომ გამოეწვია, ფიუტერი ერთად მოიგებდა ჩემი შვილიშვილის გულსაც და ომსაც.

ფოტოლაგიაში გერმანელთა საოკუპაციო ჯარების სარდალმა დაიბრუნა პარტიზანების დასაქვრად.

მაგრამ პარტიზანებმა—თით გენერალი დაიპირის.

მეუფარი

— აშკარად განვახორციელოთ ელვისებური ომი.
— როგორ?
— საბჭოთა ჯარების შემოტების შემდეგ, მართლაც ელვისებურად გამოვრბივართ.

გამარჯვების გერანგებით დაღაფუნლა პარიზი, შეუპოვარა ბრძოლათა ძეგლი მისასარებზე

გმირთ აკლამა ბრძოლებით ბედის გაღაწყვეტილი... გაბითურდა შოირთ „პროვოკაციის“ პეტენია.

პირველ ომში ეს „გმირი“ ფრანგთა ჯარებს სარდლობდა, ამოგნოხის ნიშს“ ინერდა. მისთვის ცას უშაღლოდა აპობდა: უძლევეთა გერმანელთა ჯარიო. არ მისხნითო შეტევა, ჩავიკრთოთ კარიო, თუ შეცქელით თვდაცევა, მაღლი უთხრათ ჯვარასო, გმირთ დასაქვრად ამ ქვეყნად ტეპეტონების ჯარასო, გაეცინა მარშალ ფოში, დასძრა ფრანგთა ჯარებმა და შეღუწა გმირულად გერმანელთა კარები.

ბრიყუ პეტენის პროვოკაციის დაგმეს პარიზელთა გამარჯვება მიიბეცს გმირთა მშუსრმა ხელთა, შეესია შოირთ მტერი ფრანგთა ქვეყანას, დაიკავა პარიზი, გადათელა ტყეყანა, პეტენმა სთქვა: რაც მე ვთქვი ასრულდა ეს აბიო, უძლეველი ძალა გერმანიის ჯარიო,

არ გაბედოთ ურჩობა, დაეცინითო მასო, ო, იდილოს არიეთ უძლეველი რასო.

სხვას დიქობდენ თვის გულში ურჩი პარიზელთა, ფრანგთა მხარეს მოელა შეთქმულების ქსელში და იღუთქა პარიზმა, აღსდგა როგორც ტიტანი, შურისმგების ხანძრისა ცის კიდეზე მიმტანი.

გამარჯვება... გვირგვინით იდაფუნდა პარიზი, შეუპოვარა ბრძოლათა ძეგლი მისასარებზე. გმირთ აცვანა... ბრძოლებით ბედის გაღაწყვეტილი, ცახცახებენ ბუნავში აღოღლი და პეტენი.

ლ. ისარიძე

სიხვედრე სიხვე

— მგონი ფედერალური მოდელი უკრი...
— სწორედ იგია, რომელიც ფრონტის მხარეს საბჭოთა ტანების შემოტევის.

ნათლა გერმანელი ფედერალური მოდელი ხიბნება, რომელსაც იგი ჩინებებსა და გერმანულ ვის შიში არის ცნება სული დაიქვლობა და სამადლისა... (ნაიკორის)

ნაიკ. ცხელი მაყაშვილისა.

— ნეტა ამ კერძში ხორცი რამდენი იქნება?
— იმდენი, რამდენიც ამ თევზსუტა.

— ნეტა გიცოდე ნანავეში გიმყოფები, თუ სასაბუღალტრო დარბაზში?

— ახირებული ხალხია ეს მომხმარებლები: სუფთა და გემრიელი კერძები მოვივსადელი, — გაიძაბან, ამაზე სუფთა და გემრიელი?

— როგორია ჩემი ბედი?
— აშკარად სჩანს, როგორც ხელისგულზე: ყველა ხაზები გადაჭრილი გაქვს.

„შემჩნეული“

დილის ექვს საათზე პიტლერის ბანაკში ბერლინში მყოფ გენერლების სასწრაფო სხდომა იყო დანიშნული. მთელი დამის უძინარი „ფიურერი“ ხშირად ხვნივლიდა და რაღაც უზრო განკარგულებას იძლეოდა. გაოფლიანებული ჰერინგი წამდაუწყუმ ოთახიდან გადიოდა და შემოდისოდა. გებელსი კი წინასწარ სწერდა კრების ოქმის შედეგს.

— შემოუშვით გენერლები. — გასცა განკარგულება „ფიურერმა“.

ჰერინგი წინა ოთახში გავარდა. შეჯგუფებულ გენერლებს გადახედა და მორიგე ესესელს დაუძახა:

— კარგად გაჩხრიკეთ ყველა? — იკითხა მან.

— დიახ, თქვენო ბრწყინვალეზავ, — იყო პასუხი.

— აი იმ გენერალს რატომ აქვს დეზები ფეხზე? მოხსენით! იმით შეიძლება ადამიანი დასჭრას კაცმა! — გაჯავრდა ჰერინგი.

— გვინდოდა მოგვეხსნა ბატონო ჰერინგი, მაგრამ ისე მაგრად აქვს მიჭედელი ქუსლებზე, რომ...

— მაშ ქუსლები მოაძვრეთ, გახადეთ ფეხზე ჩექმები!

გენერლები ფეხ-აკრეფით შედიოდნენ „ფიურერის“ კაბინეტში: უხმლოდ, უიარალოდ და ზოგიც წინდებსამარა შემოუჯდნენ დიდ მაგიდას.

თვალებდაწითლებულმა „ფიურერმა“ გადახედა გენერლებს.

— რას იღრიჯებით!

— ეს იმიტომ ჩემო ფიურერ, რომ ჩვენ არავის არ გვეტყობა მოწყენილობა და

სასოწარკვეთილება. — მლიქვნელურად ჩაიხითხითა ერთმა დაბალმა და ტრანვიით გამხდარმა გენერალმა და მიძიმედ დაუკრა თავი „ფიურერს“...

— ჰოი! ყოჩაღ! — ჩაილულლულა პიტლერმა — შეუდგეთ საქმეს!

აშრიალდა მაგიდაზე ქალაღლები, გეგმები, ნახაზები და რუკები. გებელსმა სიგარა ამოიღო და პირში შეიჩარა. ვიღაც ლიპიანი გენერალი წამოხტა, ჯიბიდან ასანთი იძრო და გებელსს მიაწოდა.

— ამას რას ეხედავ? ვინ შემოგიშვათ თქვენ? როგორ გაბედეთ ასანთით შემოსვლა აქ? თქვენ ალბად გინდოდათ გადაგეწვით ჩემი სადგომი! შეიპყარით! ჩამოაღრჩვეთ! — აღრიალდა ბნედამოსული „ფიურერი“ და შიშისა და ცოფისაგან კანკალი აუვარდა. გენერალმა თავისმართლებაც ვერ მოასწრო, რომ ესესელებმა თვალის დახამხამებაში გააქრეს „შემჩნეული“ გენერალი.

ნახევარი საათიც არ იყო გასული, რომ ესესელის რაზმის უფროსი შემოვარდა კაბინეტში, კარებთან ვაიჭიმა და „ფიურერს“ მიაჩერდა:

— მოიყვანეთ სისრულეში განაჩენი? — იკითხა ადოლფმა.

— თითქმის! ჩემო ფიურერ! მაგრამ უნდა მოგახსენოთ, რომ როდესაც თავზე ტომარა ჩამოვავეთ და თოკი უნდა აგვეწია, წარმოიდგინეთ გაწყდა! ესლა სასჯელი შეუმსუბუქოთ თუ...

— ჯერ ერთი სიტყვა „ტომარა“ მე ავკრძალე, მაგის ხმარება არ შეიძლება, მეორე, თოკი თუ გაწყდა, მაშასადამე, მას სა-

ხელმწიფოსათვის ზარალი მიუყენებია და ამისათვის სასჯელი ეკუთვნის. შემსუბუქება შეიძლება იმით მხოლოდ, რომ ჩამოაღრჩობის წინ თავზე ნურაფერს ჩამოაგებთ! გასწი! განაგრძეთ სხდომა! — ბრძანა ფიურერმა და მუმიებავით გაშეშებულ სხდომის მონაწილეთ მრისხანედ გადახედა.

დონ-პედრო

„არცაღი“

დაბა შორაპნის რკინიგზის სადგურთან არსებული საფლავებო ხიდი დაზიანებულია, სადაბო საბჭო კი მხოლოდ უცქერის მის სავალალო მდგომარეობას.

შორაპნელებს ყვირილაზე საცალფეხო ჰქონდათ ხიდი, სანამ იყო, სამსახური გაგვიწია ყველას დიდი...

მაგრამ შარშან დაზიანდა, ყამთა სრბოლა სძლია ვერა, ზოგი დალბა ფიცარი და ზოგიც ვახდა ბუხრის წერა.

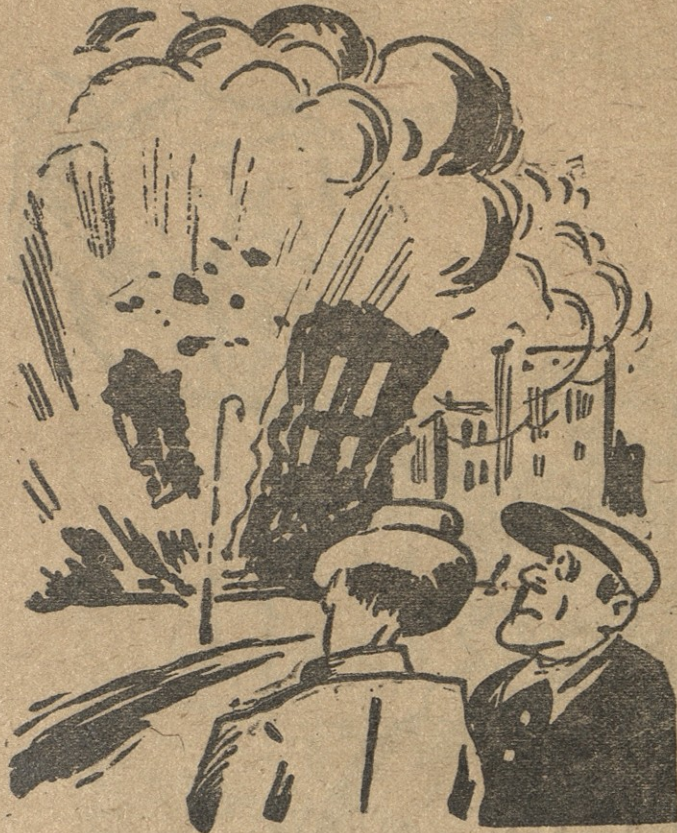
მივუთითეთ საბჭოს, მაგრამ ვერ იტაცებს ეს „წვრილმანი“, „არ სცალია“: კოსმიური საკითხებით არის მთვრალი.

რ. გვარამია

ბურჯანის გაკუბნები

უნგრეთში ანტიგერმანული გამოსვლები მწვავე ხასიათს ღებულობს. სამრეწველო უბნებში ხშირად აღდგოლი აქვს დივერსიული ხასიათის აფეთქებას. (გაზეთებიდან).

ნანღონისა

— „ფიურერს“ ხორტი მუდამ არწმუნებდა, რომ უნგრეთის ხალხში არასოდეს არ ჩაქრება ფაშისტური გერმანიისადმი ხიყვარული.

— არც ჩამქრალა, ხომ უყურებ როგორ ინთება.

თბილისიდან—ქუთაისში

(პაროღია)

თბილისიდან—ქუთაისში მიმავალი ქარო, ინახულე ქუთაისი, ჰკითხე როგორ ხარო; მომიკითხე ფაბრიკები და ქარხნებიც მისი, მრავალ სხვასაც თვით გაგაცნობს ჩემი ქუთაისი. ინდუსტრიულ ქუთაისის ჰყვავის არე-მარე, მშენებლობის ჰიმნი ისმის შიგნით, ქალაქგარეთ; მაგრამ ნაკლიც უნდა ვითხრა „ვარდო, სამაისო“, არ; გეწყინოს გენაცვალე, ჩემო ქუთაისო. მიჰქრის, მიჰქრის ელმავალი, კიბეზე სდგას ქალი, თან მიჰყვება ქუთაისში მიმავალი ქარი; ხალხი ჰყვირის: — რად არ ალებ? — პასუხია წყნარი: — ხუთთუქმნიანს თუ მაჯახებ — გაიღება კარი..

თბილისიდან—დასავლეთში მიმავალი ქარო, ინახულე ქუთაისი, ჰკითხე როგორ ხარო; ქუჩის „მინდორ-ბალახ-ბულახს“ უალერსე ნაზად, სიბინძურეს არ დაეგო ფეხქვეშ ფიანდაზად. მთავარ ქუჩის მეფოვეთ (არ გეგონოთ ჭორი), უხელფასოდ დაუნიშნავთ პეტრეს მაკე ღორი, აქ ასეთი დამგველები ბევრი ჰყავს სხვა ქუჩებს, ცოცხის ნაცვლად აქ ხმარობენ ღორის ცოცხალ ტუჩებს. ქუთაისში მიმავალი, მონავარდე ქარო, ეცადე რომ იქ კულტუსაღის ნახვას დაეჩქარო, ინახულე სახლის გამგე, ნუ ჩაადგებ არად, უმოქმედო ყოფნისაგან დაეძინა მარად...

შემდეგ ქარო, უწყინარო, გთხოვ ეწვიო კინოს, დირექტორი იქვე გვერდით სვამს „ხვანჭკარა“ ღვინოს, გადაეცი: ასეთი რამ რად მოსვლია აზრად: რომ კინო გადააკეთოს ხულიგნების ბაზრად?!!

თბილისიდან — ქუთაისში მიმავალი ქარო, ინახულე ქუთაისი, ჰკითხე როგორ ხარო, უთხარი რომ მოკეთე და მოყვარე ვარ მისი, მაშინ ამ ლექსს თვით მიხვდება ჩემი ქუთაისი.

კ. გ. ლი

„ნეადალური „მთავრობა“

(ნიანგის რწმუნებულის ინტერვიუ სოსნოვსკისთან)

პოლონეთის „მთავრობა“ ლონდონში რომ გაიქცა რწმუნებულმა ნიანგის ვინახულე, გავიცან,

ვეახელი სოსნოვსკის, გამოვკითხე ამბები, მინდოდა რომ მეკითხა: „პანო“ ხომ არ გაები!

მაგრამ აღარ ვაკადრე, შევიკავე თავია. (ნიანგელეს ზრდილობის დროშა ხელთ გვიკავია).

ვკითხე, მითხარ გეთაყვა (ნიანგს აინტერესებს)— ახალ ინტრიგებისთვის საით ექებთ ახალ გზებს?

პოლონეთის ქონება აქ რომ წამოვილიათ, კიდევ დავრჩათ, — ეტყობა იგი ძალზე დიდია, —

კიდევ ვკითხე: ვარშავის საქმე არ გამოვიდა? ეს საჯაყი ამბავი ნეტა რათ მოვივიდათ?

კიდევ ერთი შეკითხვა მინდოდა რომ მიმეცა, მაგრამ ფერი ეცვალა, და იქვე ჩაიკეცა, —

ხელად წყალი ასხურეს, — დაუბრუნდა გონება; მიპასუხა: დავხარჯეთ რაც გვებადა ქონება.

მთხოვა, ეგებ ნიანგმა მომიხერხოს სესხადო, თუ დავბრუნდი პოლონეთს, გადავუხდი ექვსადო,

ვარშავაში მომხდარი ამბები მას აწუხებს, — ენა ებმის, — თითქოს მას ვილაც უჭერს მარწუხებს.

ძლივს წარმოსთქვა, — „ნუ მკითხავთ, დამავიწყეთ რაც იყო, —

ერთი გვქონდა იმედი, ისიც წყალმა წაილო“.

ფარანა ძვემხაური

კ. მ. ნიანგო

„სარუა“ არა აქვთ?

ამხანაგო ნიანგო როგორც მოგვხსენება, ტრამვას დირექციას გამოშვებული აქვს სააბონემენტო წიგნაკები. მგზავრებს ამ წიგნაკებით ეძლევათ ხურდაც.

კარგია, მაგრამ როგორც სჩანს, ზოგიერთ კონდუქტორს ეს ხელს არ აძლევს, „სარუა არა აქვს“.

27 აგვისტოს დღის 1 საათზე № 5 მარშრუტის მისაბმელ ვაგონზე რამოდენიმე მგზავრს პირდაპირ აურზაური აუტეხა კონდუქტორმა (მან თავისი ვინაობა არ დაასახელა) არც ხურდა მისცა მგზავრებს და არც აბონემენტი.

— არა მაქვს, დირექცია არ იძლევა აბონემენტებს, დღეს სულ არ მოუცია, ხურდა კი არ შემოდის. — თუთიყუშივით იმეორებდა იგი. ბოლოს ის აიძულეს ეჩვენებინა ჩანთა, რომელშიც აღმოაჩნდა წიგნაკებიც და ხურდა ფულიც.

ჩვენ ვფიქრობთ, კარგი იქნება, თუ ვაგონში ბილეთების შესამოწმებლად შესული კონტროლიორები სისტემატურად შეამოწმებენ — აქვთ თუ არა კონდუქტორებს სააბონემენტო წიგნაკები და აქედან გამომდინარე ზომებსაც მიიღებენ.

გ. ჯილაველი

წახი მაინც ირღვევა

ბუშკინის ბაღთან (ბერიას მოედანზე) ტროლეიბუსების განერგების პუნქტზე აქამდე ერთდამავე დროს ხდებოდა მანქანებიდან მგზავრების ჩამოსხმა და ახალი მგზავრების შემება. აქ დაუსრულებელი უსიამოვნება და წესრიგის დარღვევა ხდებოდა: თითქმის ნახევარზე მეტი მგზავრები არ ჩამოდიოდნენ, ბევრიც რიგს გარეშე შედიოდა მანქანებში.

ამ უწყისრიგობის აღსაკვეთად, ბოლოდროს შემოღებულია ასეთი წესი: ტროლეიბუსი ჩერდება ბერიას მოედნის ქიშში. იქ ჩამოდიან ძველი მგზავრები და „გაჩერებასთან“ უკვე ცარიელი მიდის მანქანა, სადაც მილიციელის მეთვალყურეობით სხდებიან რიგის მიხედვით.

სამწუხაროდ ამ გაჩერებასთან მილიციონერი ყოველთვის არ დგას. ეს კი ხდება წესის დარღვევის და უსიამოვნების საბაზად.

კარგი იქნება აშ. ნიანგო, შენი დახმარებით, აღნიშნული წესი სისტემატურად დაიცვას მილიციამ.

გ. ლულუნიძე

44-90

უკანასკნელი ზომიერა

აღმოსავლეთის და დასავლეთის ფრონტებზე გერმანიის ჯარების მნიშვნელოვანი ნაწილი „ტომრების“ მსხვერპლი ხდება.

საბჭოთა კავშირის
საგარეო ურთიერთობების
მინისტროს
საინფორმაციო განყოფილება

ნახ. ღონისა

ფრიცთათვის გახშირდა ფრონტებზე ტომრებს,
ტომრებში ცვივიან ფრიცი მეომრები.
დასასრულს მიაღვა პიტლერის თარეში,
არც იგი ღარჩება ტომრისა გარეში.

საბჭოთა კავშირის საგარეო ურთიერთობების მინისტროს საინფორმაციო განყოფილება

თბილისი. სატირიკო-იუმორისტული ჟურნალი „ნივარტი“ რედაქციის მისამართი: ღონისის ქ. № 28. ტელ. 8-10-49

ბელორუსიის დასავლეთით 1944 წ. 7/IX ათწ. ლ. ა. ბერიას სახ. პოლიგრაფიკომბინატი „კონსტრუქტი“ ღონისის ქ. № 28. განვც. № 46. ზეგ. № 767. უფ. 07516